

Sygn. akt III AUa 190/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska SO del. do SA Jacek Chaciński
Protokolant: sekretarz sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2019 r. w Lublinie

sprawy A. S.

z udziałem zainteresowanych K. R., D. M. (1), D. S. (1), D. S. (2), W. Ś., L. S., L. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o zapłatę składek, o składki na Fundusz Pracy, o składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o podleganie ubezpieczeniom
i o ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek apelacji A. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 19 października 2017 r. sygn. akt VI U 891/16

I. **oddala apelację;**

II. **nie obciąża A. S. kosztami postępowania apelacyjnego.**

Jacek Chaciński Elżbieta Czaja Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska

Sygn. akt III AUa 190/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ustalił dla płatnika składek PHU (...) wysokości kwot należnych składek na Fundusz Pracy z tytułu zawartych umów cywilnoprawnych z W. Ś..

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ustalił dla płatnika składek PHU (...) wysokości kwot należnych składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu zawartych umów cywilnoprawnych z D. M. (1), K. R., D. S. (1), D. S. (2) i W. Ś. za okres od sierpnia 2012 r. do lipca 2015 r.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że D. M. (1) podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 24 do 28 kwietnia 2014 r. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy o zleceniu u płatnika składek PHU (...) i ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe w wysokości 1168 zł, na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1168 zł, na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 1034,48 zł. Określił również składkę na ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 93,28 zł.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że K. R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach od 22 do 27 sierpnia 2012 r., od 20 do 24 września 2012 r., od 22 do 25 października 2012 r., od 19 do 21 listopada 2012 r., od 17 do 19 grudnia 2012 r., od 21 do 24 stycznia 2013 r., od 26 do 28 lutego 2013 r., od 27 do 30 marca 2013 r., od 22 do 25 kwietnia 2013 r., od 29 do 31 maja 2013 r., od 27 do 29 czerwca 2013 r., od 19 do 23 lipca 2013 r., od 28 do 30 sierpnia 2013 r., od 16 do 18 września 2013 r., od 28 do 31 października 2013 r., od 25 do 29 listopada 2013 r., od 2 do 7 stycznia 2014 r., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy o zleceniu u płatnika składek PHU (...) i ustalił K. R. podstawę wymiaru składek na wskazane ubezpieczenia.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że D. S. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 29 maja do 5 czerwca 2015 r., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy o zleceniu u płatnika składek PHU (...). Organ rentowy ustalił jednocześnie podstawę wymiaru składek na wskazane ubezpieczenia.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że D. S. (2) podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 do 14 lipca 2014 r., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy o zleceniu u płatnika składek PHU (...) i ustalił D. S. (2) podstawę wymiaru składek na poszczególne rodzaje ubezpieczeń.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że W. Ś. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach od 20 do 25 stycznia 2014 r., od 10 do 14 lutego 2014 r., od 12 do 20 marca 2014 r., od 10 do 18 kwietnia 2014 r., od 12 do 21 maja 2014 r., od 5 do 18 czerwca 2014 r., od 8 do 18 lipca 2014 r., od 7 do 20 sierpnia 2014 r., od 15 do 26 września 2014 r., od 13 do 24 października 2014 r., od 17 do 29 listopada 2014 r., od 10 do 24 grudnia 2014 r., od 12 do 23 stycznia 2015 r., od 5 do 20 lutego 2015 r., od 11 do 24 marca 2015 r., od 20 do 30 kwietnia 2015 r., od 18 do 28 maja 2015 r., od 15 do 26 czerwca 2015 r. i od 20 do 31 lipca 2015 r., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy o zleceniu u płatnika składek PHU (...). Organ rentowy ustalił również W. Ś. podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne za poszczególne okresy.

Decyzją z dnia 4 kwietnia 2016 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że podstawa wymiaru składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne dla ubezpieczonego L. D. z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia u płatnika składek PHU (...) wynosi 350 zł miesięcznie, zaś składka 31,50 zł miesięcznie.

Decyzją z dnia 4 kwietnia 2016 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że podstawa wymiaru składki i składka na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne dla ubezpieczonego L. S. z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy

dotyczące zlecenia u płatnika składek PHU (...) wynosi: za sierpień 2012 r. odpowiednio 1300 zł i 117 zł, za okres od września 2012 r. do listopada 2013 r. odpowiednio 700 zł i 63 zł miesięcznie, za okres od stycznia 2014 r. do lipca 2015 r. odpowiednio 4673 zł i 420,57 zł miesięcznie.

Odwołania od wszystkich powyższych decyzji złożyła A. S. domagając się ich zmiany i ustalenia, że D. M. (1), K. R., D. S. (1), D. S. (2), W. Ś., L. S. i L. D. w okresach objętych w/w decyzjami wykonywali na rzecz PHU (...) pracę w ramach umów o dzieło. Wskazywała, że zainteresowani nie wykonywali na jej rzecz pracy na podstawie umów o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy o zleceniu i brak było podstaw do objęcia ich z tego tytułu określonymi w przedmiotowych decyzjach składkami na ubezpieczenia społeczne (odwołania – k. 4-6, 15-17, 26-28, 38-40, 50-52, 62-64, 74-76, 86-88, 97-99).

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., wniósł o ich oddalenie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sprawy z odwołań od wskazanych decyzji organu rentowego zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 19 października 2017 r. Sąd Okręgowy w Radomiu w punkcie 1 oddalił odwołania od wszystkich wymienionych wyżej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R., zaś w punkcie 2 nie obciążył A. S. kosztami procesu.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia.

Pod firmą PHU (...) w P. odwołująca prowadziła działalność gospodarczą w postaci świadczenia usług pocztowych. Działalność tę wykonywała przy udziale m.in. osób zatrudnionych na podstawie umów określanych jako umowy o dzieło. Przedsiębiorstwo (...) zawierało umowy na wykonywanie określonych prac z różnymi ubezpieczonymi. W umowach nie wskazywano okresu, na jaki je zawierano. Okres trwania umów obejmował czas od dnia zawarcia umowy do dnia wystawienia rachunku do umowy. Wysokość wynagrodzenia uzależniona była od wielkości gminy, z której były wykonywane zestawienia (wyjaśnienia A. S. – protokół kontroli – k. 535-585 tom II akt kontroli ZUS, zeznania wnioskodawczyni – zapis na płycie CD – k. 179).

A. S. zawarła z K. R. umowy zatytułowane jako umowy o dzieło realizowane w okresach: od 22 do 27 sierpnia 2012 r. (umowa zawarta w dniu 22 sierpnia 2012 r.), od 20 do 24 września 2012 r. (umowa zawarta w dniu 20 września 2012 r.), od 22 do 25 października 2012 r. (umowa zawarta w dniu 22 października 2012 r.), od 19 do 21 listopada 2012 r. (umowa zawarta w dniu 19 listopada 2012 r.), od 17 do 19 grudnia 2012 r. (umowa zawarta w dniu 17 grudnia 2012 r.), od 21 do 24 stycznia 2013 r. (umowa zawarta w dniu 21 stycznia 2013 r.), od 26 do 28 lutego 2013 r. (umowa zawarta w dniu 26 lutego 2013 r.), od 27 do 30 marca 2013 r. (umowa zawarta w dniu 27 marca 2013 r.), od 22 do 25 kwietnia 2013 r. (umowa zawarta w dniu 22 kwietnia 2013 r.), od 29 do 31 maja 2013 r. (umowa zawarta w dniu 29 maja 2013 r.), od 27 do 29 czerwca 2013 r. (umowa zawarta w dniu 27 czerwca 2013 r.), od 19 do 23 lipca 2013 r. (umowa zawarta w dniu 19 lipca 2013 r.), od 28 do 30 sierpnia 2013 r. (umowa zawarta w dniu 28 sierpnia 2013 r.), od 16 do 18 września 2013 r. (umowa zawarta w dniu 16 września 2013 r.), od 28 do 31 października 2013 r. (umowa zawarta w dniu 28 października 2013 r.), od 25 do 29 listopada 2013 r. (umowa zawarta w dniu 25 listopada 2013 r.) i od 2 do 7 stycznia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 2 stycznia 2014 r.). Charakter wykonywanych czynności w treści kolejno zawieranych umów określono jako: archiwizowanie list awizo z D., archiwizowanie list awizo z K., archiwizowanie list awizo z S., archiwizowanie list wydań w dniu 20 listopada 2012 r., archiwizowanie list wydań w dniu 18 grudnia 2012 r., archiwizowanie list awizo z N., archiwizowanie list wydań w dniu 27 lutego 2013 r., archiwizowanie list awizo z D., archiwizowanie list awizo z K., archiwizowanie list wydań w dniu 30 maja 2013 r., archiwizowanie list wydań w dniu 28 czerwca 2013 r., archiwizowanie list awizo ze S., archiwizowanie list wydań w dniu 29 sierpnia 2013 r., archiwizowanie list wydań w dniu 17 września 2013 r., archiwizowanie list awizo z N., archiwizowanie list wydań w dniu 26 listopada 2013 r. i archiwizowanie list awizo z K.. W w/w okresach K. R. miał ustalone prawo do emerytury oraz nie posiadał innego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (umowy z rachunkami – k. 49-50, 57, 59,

65, 67, 73, 75, 81, 83, 89, 91, 97, 99, 105, 107, 113, 115, 121, 123, 129, 131, 137, 139, 145, 147, 153, 155, 161, 163, 169, 171, 173, 175 tom I akt kontroli ZUS, protokół kontroli – k. 535-585 tom II akt kontroli ZUS).

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że A. S. zawarła z D. M. (1) umowę zatytułowaną „umowa o dzieło” realizowaną w okresie od 24 do 28 kwietnia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 24 kwietnia 2014 r.). Charakter wykonywanych czynności określono jako archiwizację list wydań w dniu 25 kwietnia 2014 r. D. M. (1) w w/w okresie nie posiadał innego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (umowa z rachunkiem – k. 209, 211 tom I akt kontroli ZUS, protokół kontroli – k. 535-585 tom II akt kontroli ZUS).

Sąd wskazał, że wnioskodawczyni zawarła z D. S. (1) umowę zatytułowaną „umowa o dzieło” realizowaną w okresie od 29 maja do 5 czerwca 2015 r. (umowa zawarta w dniu 29 maja 2015 r.). Charakter wykonywanych czynności w treści umowy określono jako archiwizowanie list wydań w dniu 1 czerwca 2015 r. D. S. (1) w w/w okresie nie posiadał innego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (umowa z rachunkiem – k. 341, 343 tom I akt kontroli ZUS, protokół kontroli – k. 535-585 tom II akt kontroli ZUS).

A. S. zawarła z D. S. (2) umowę zatytułowaną „umowa o dzieło” realizowaną w okresie od 1 do 14 lipca 2014 r. (umowa zawarta w dniu 1 lipca 2014 r.). Charakter wykonywanych czynności w treści umowy określono jako archiwizowanie list wydań w dniu 2 lipca 2014 r. (umowa z rachunkiem do umowy – k. 249, 251 tom I akt kontroli ZUS). D. S. (2) we wskazanym okresie nie posiadał innego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Pracował w godzinach od 7.00 do 17.00. Do pracy stawał się codziennie rano do oddziału (...) w P.. Jego praca polegała na dostarczaniu do klientów listów i paczek, zarówno tych poleconych, jak i zwykłych. Listy wydawała mu A. S., a on segregował je ulicami i rozwoził po P.. Zbierał potwierdzenia odbioru, a tam gdzie nie zastał adresatów zostawiał awiza. Po rozwiezieniu wszystkich przesyłek wracał do oddziału i rozliczał się z dokonanych doręczeń. Sporządzał tylko listy doręczonych przesyłek. Zrezygnował z pracy z uwagi na problemy z otrzymaniem wynagrodzenia za całość wykonanej pracy. Za wykonaną pracę miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości płacy minimalnej, a ostatecznie otrzymał 500 zł (protokół kontroli – k. 535-585 tom II akt kontroli ZUS, zeznania D. S. (2) – zapis na płycie CD – k. 148).

Sąd Okręgowy podnosił, że A. S. zawarła z W. Ś. umowy zatytułowane „umowa o dzieło” realizowane w okresach od 20 do 25 stycznia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 20 stycznia 2014 r.), od 10 do 14 lutego 2014 r. (umowa zawarta w dniu 10 lutego 2014 r.), od 12 do 20 marca 2014 r. (umowa zawarta w dniu 12 marca 2014 r.), od 10 do 18 kwietnia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 10 kwietnia 2014 r.), od 12 do 21 maja 2014 r. (umowa zawarta w dniu 12 maja 2014 r.), od 5 do 18 czerwca 2014 r. (umowa zawarta w dniu 5 czerwca 2014 r.), od 8 do 18 lipca 2014 r. (umowa zawarta w dniu 8 lipca 2014 r.), od 7 do 20 sierpnia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 7 sierpnia 2014 r.), od 15 do 26 września 2014 r. (umowa zawarta w dniu 15 września 2014 r.), od 13 do 24 października 2014 r. (umowa zawarta w dniu 13 października 2014 r.), od 17 do 29 listopada 2014 r. (umowa zawarta w dniu 17 listopada 2014 r.), od 10 do 24 grudnia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 10 grudnia 2014 r.), od 12 do 23 stycznia 2015 r. (umowa zawarta w dniu 12 stycznia 2015 r.), od 5 do 20 lutego 2015 r. (umowa zawarta w dniu 5 lutego 2015 r.), od 11 do 24 marca 2015 r. (umowa zawarta w dniu 11 marca 2015 r.), od 20 do 30 kwietnia 2015 r. (umowa zawarta w dniu 20 kwietnia 2015 r.), od 18 do 28 maja 2015 r. (umowa zawarta w dniu 18 maja 2015 r.), od 15 do 26 czerwca 2015 r. (umowa zawarta w dniu 15 czerwca 2015 r.) i od 20 do 31 lipca 2015 r. (umowa zawarta w dniu 20 lipca 2015 r.). Charakter wykonywanych czynności w treści kolejno zawieranych umów nazwanych umowami o dzieło określono jako: archiwizowanie list awizo z D., archiwizowanie list awizo z B., archiwizowanie list awizo z C., archiwizowanie list awizo z G., archiwizowanie list awizo z B., archiwizowanie list awizo z G., archiwizowanie list awizo z K., archiwizowanie list awizo z P., archiwizowanie list awizo z D., archiwizowanie list awizo z B., archiwizowanie list awizo z C., archiwizowanie list awizo z B., archiwizowanie list awizo z G., archiwizowanie list awizo z W., archiwizowanie list awizo z G., archiwizowanie list awizo z K., archiwizowanie list awizo z P., archiwizowanie list awizo z B. i archiwizowanie list awizo z C.. W. Ś. w w/w okresach miał ustalone prawo do emerytury oraz nie posiadał innego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (umowy rachunkami – k. 181, 183, 189, 191, 197, 199, 205, 207, 217, 219, 229, 231, 245, 247, 257, 259, 269, 271, 281, 283, 289, 291, 297, 299, 305, 307, 313, 315, 321, 323, 329, 331, 337, 339, 349, 351, 357, 359 tom I akt kontroli ZUS, protokół kontroli – k. 535-585 tom II akt kontroli ZUS).

A. S. zawarła z L. S. umowy zatytułowane „umowa o dzieło” realizowane w okresach od 6 do 10 sierpnia 2012 r. (umowa zawarta w dniu 6 sierpnia 2012 r.), od 10 do 12 września 2012 r. (umowa zawarta w dniu 10 września 2012 r.), od 4 do 8 października 2012 r. (umowa zawarta w dniu 4 października 2012 r.), od 6 do 9 listopada 2012 r. (umowa zawarta w dniu 6 listopada 2012 r.), od 3 do 6 grudnia 2012 r. (umowa zawarta w dniu 3 grudnia 2012 r.), od 7 do 10 stycznia 2013 r. (umowa zawarta w dniu 7 stycznia 2013 r.), od 4 do 6 lutego 2013 r. (umowa zawarta w dniu 4 lutego 2013 r.), od 11 do 14 marca 2013 r. (umowa zawarta w dniu 11 marca 2013 r.), od 10 do 12 kwietnia 2013 r. (umowa zawarta w dniu 10 kwietnia 2013 r.), od 6 do 9 maja 2013 r. (umowa zawarta w dniu 6 maja 2013 r.), od 4 do 7 czerwca 2013 r. (umowa zawarta w dniu 4 czerwca 2013 r.), od 15 do 19 lipca 2013 r. (umowa zawarta w dniu 15 lipca 2013 r.), od 5 do 8 sierpnia 2013 r. (umowa zawarta w dniu 5 sierpnia 2013 r.), od 2 do 6 września 2013 r. (umowa zawarta w dniu 2 września 2013 r.), od 16 do 18 października 2013 r. (umowa zawarta w dniu 16 października 2013 r.), od 4 do 6 listopada 2013 r. (umowa zawarta w dniu 4 listopada 2013 r.), od 7 do 10 stycznia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 7 stycznia 2014 r.), od 3 do 7 lutego 2014 r. (umowa zawarta w dniu 3 lutego 2014 r.), od 10 do 14 marca 2014 r. (umowa zawarta w dniu 10 marca 2014 r.), od 3 do 14 kwietnia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 3 kwietnia 2014 r.), od 5 do 15 maja 2014 r. (umowa zawarta w dniu 5 maja 2014 r.), od 2 do 13 czerwca 2014 r. (umowa zawarta w dniu 2 czerwca 2014 r.), od 4 do 17 lipca 2014 r. (umowa zawarta w dniu 4 lipca 2014 r.), od 4 do 15 sierpnia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 4 sierpnia 2014 r.), od 3 do 15 września 2014 r. (umowa zawarta w dniu 3 września 2014 r.), od 6 do 17 października 2014 r. (umowa zawarta w dniu 6 października 2014 r.), od 3 do 14 listopada 2014 r. (umowa zawarta w dniu 3 listopada 2014 r.), od 8 do 19 grudnia 2014 r. (umowa zawarta w dniu 8 grudnia 2014 r.), od 5 do 16 stycznia 2015 r. (umowa zawarta w dniu 5 stycznia 2015 r.), od 2 do 13 lutego 2015 r. (umowa zawarta w dniu 2 lutego 2015 r.), od 9 do 20 marca 2015 r. (umowa zawarta w dniu 9 marca 2015 r.), od 2 do 15 kwietnia 2015 r. (umowa zawarta w dniu 2 kwietnia 2015 r.), od 6 do 19 maja 2015 r. (umowa zawarta w dniu 6 maja 2015 r.), od 4 do 18 czerwca 2015 r. (umowa zawarta w dniu 4 czerwca 2015 r.) i od 6 do 17 lipca 2015 r. (umowa zawarta w dniu 6 lipca 2015 r.). Charakter wykonywanych czynności w treści kolejno zawieranych umów określono jako: archiwizowanie list awizo z P., archiwizowanie list wydań w dniu 11 września 2012 r., archiwizowanie list wydań w dniu 5 października 2012 r., archiwizowanie list awizo ze S., archiwizowanie list awizo z O., archiwizowanie list wydań w dniu 8 stycznia 2013 r., archiwizowanie list wydań w dniu 5 lutego 2013 r., archiwizowanie list awizo z P., archiwizowanie list wydań w dniu 11 kwietnia 2013 r., archiwizowanie list wydań w dniu 7 maja 2013 r., archiwizowanie list awizo z S., archiwizowanie list wydań w dniu 16 lipca 2013 r., archiwizowanie list wydań w dniu 6 sierpnia 2013 r., archiwizowanie list awizo z O., archiwizowanie list wydań w dniu 17 października 2013 r., archiwizowanie list wydań w dniu 5 listopada 2013 r., archiwizacja list awizo z P., archiwizacja list awizo z S., archiwizacja list awizo ze S., archiwizacja list awizo z R., archiwizacja list awizo z F., archiwizacja list awizo z O., archiwizacja list awizo z N., archiwizacja list awizo z K., archiwizacja list awizo z S., archiwizacja list awizo ze S., archiwizacja list awizo zR., archiwizacja list awizo z F., archiwizacja list awizo z P., archiwizacja list awizo z O., archiwizacja list awizo z K., archiwizacja list awizo z S., archiwizacja list awizo ze S., archiwizacja list awizo z R. i archiwizacja list awizo z F.. L. S. w w/w okresach miał ustalone prawo do emerytury oraz był objęty obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innego tytułu (umowy z rachunkami – k. 45, 47, 53, 55, 61, 63, 69, 71, 77, 79, 85, 87, 93, 95, 101, 103, 109, 111, 117, 119, 125, 127, 133, 135, 141, 143, 149, 151, 157, 159, 165, 167, 177, 179, 185, 187, 193, 195, 201, 203, 213, 215, 225, 227, 241, 243, 253, 255, 265, 267, 277, 279, 285, 287, 293, 295, 301, 303, 309, 311, 317, 319, 325, 327, 333, 335, 345, 347, 353, 355 tom I akt kontroli ZUS, protokół kontroli – k. 535-585 tom II akt kontroli ZUS).

Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że A. S. zawarła z L. D. umowy zatytułowane „umowy o dzieło” realizowane w okresach od 26 do 28 maja 2014 r. (umowa zawarta w dniu 26 maja 2014 r. i od 23 do 25 czerwca 2014 r. (umowa zawarta w dniu 23 czerwca 2014 r.). Charakter wykonywanych czynności w treści kolejno zawieranych umów określono jako archiwizowanie list wydań w dniu 27 maja 2014 r. i w dniu 24 czerwca 2014 r. L. D. w w/w okresach był objęty obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innego tytułu (umowy z rachunkami – k. 221, 223, 233, 235 tom I akt kontroli ZUS, protokół kontroli – k. 535-585 tom II akt kontroli ZUS).

Sąd podnosił, że w dniu 18 grudnia 2015 r., na podstawie ustaleń kontroli, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wydał decyzje stwierdzające, że K. R., D. M. (1), D. S. (1), W. Ś. i D. S. (2), jako osoby wykonujące pracę na

rzecz PHU (...) na podstawie umów o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy o zleceniu, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu we wskazanych okresach oraz określające miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne (decyzje ZUS – akta ZUS dotyczące poszczególnych zainteresowanych). W dniu 18 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wydał także decyzję nr (...), stwierdzającą dla płatnika składek PHU (...) wysokość kwot należnych składek na Fundusz Pracy z tytułu zawartych umów cywilnoprawnych z W. Ś., oraz decyzję stwierdzającą dla płatnika składek PHU (...) wysokość kwot należnych składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu zawartych umów cywilnoprawnych z D. M. (1), K. R., D. S. (1), D. S. (2) i W. Ś. (decyzja ZUS – k. 675 tom II akt kontroli ZUS, decyzja ZUS – w aktach ZUS FGŚP).

Sąd Okręgowy wskazał, że prawomocną decyzją z dnia 31 grudnia 2015 r., nr (...), Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w W. ustalił, że L. D. podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów o świadczenie usług, do których odpowiednie zastosowanie mają przepisy o zleceniu, na rzecz płatnika składek PHU (...) w okresach od 26 do 28 maja 2014 r. i od 23 do 25 czerwca 2014 r. (decyzja NFZ – k. 755-759, postanowienie o sprostowaniu z urzędu oczywistych omyłek pisarskich – k. 791 tom II akt kontroli ZUS). Prawomocną decyzją z dnia 11 stycznia 2016 r., nr(...), Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w W. ustalił, że L. S. podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów o świadczenie usług, do których odpowiednie zastosowanie mają przepisy o zleceniu, na rzecz płatnika składek PHU (...) w okresach od 6 do 10 sierpnia 2012 r., od 10 do 12 września 2012 r., od 4 do 8 października 2012 r., od 6 do 9 listopada 2012 r., od 3 do 6 grudnia 2012 r., od 7 do 10 stycznia 2013 r., od 4 do 6 lutego 2013 r., od 11 do 14 marca 2013 r., od 10 do 12 kwietnia 2013 r., od 6 do 9 maja 2013 r., od 4 do 7 czerwca 2013 r., od 15 do 19 lipca 2013 r., od 5 do 8 sierpnia 2013 r., od 2 do 6 września 2013 r., od 16 do 18 października 2013 r., od 4 do 6 listopada 2013 r., od 7 do 10 stycznia 2014 r., od 3 do 7 lutego 2014 r., od 10 do 14 marca 2014 r., od 3 do 14 kwietnia 2014 r., od 5 do 15 maja 2014 r., od 2 do 13 czerwca 2014 r., od 4 do 17 lipca 2014 r., od 4 do 15 sierpnia 2014 r., od 3 do 15 września 2014 r., od 6 do 17 października 2014 r., od 3 do 14 listopada 2014 r., od 8 do 19 grudnia 2014 r., od 5 do 16 stycznia 2015 r., od 2 do 13 lutego 2015 r., od 9 do 20 marca 2015 r., od 2 do 15 kwietnia 2015 r., od 6 do 19 maja 2015 r., od 4 do 18 czerwca 2015 r., od 6 do 17 lipca 2015 r. (decyzja NFZ – k. 761-769, postanowienie o sprostowaniu z urzędu oczywistych omyłek pisarskich – k. 799 tom II akt kontroli ZUS). Z kolei decyzją z dnia 4 kwietnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził wysokości podstawy wymiaru składki i wysokość składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne dla ubezpieczonego L. D. z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia u płatnika składek PHU (...) (decyzja w aktach ZUS dot. L. D.). Decyzją z dnia 4 kwietnia 2016 r. organ rentowy ustalił natomiast wysokości podstawy wymiaru składki i wysokość składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne dla ubezpieczonego L. S. z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia u płatnika składek PHU (...) (decyzja w aktach ZUS dot. L. S.).

Powyższy stan faktyczny Sąd pierwszej instancji ustalił na podstawie zeznań zainteresowanego D. S. (2) oraz dokumentów z kontroli pozwanego organu. Okoliczności nimi wykazane miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Dotyczyły one treści istniejących pomiędzy A. S. a zainteresowanymi stosunków prawnych, przeprowadzonej kontroli i zasadności wydanych decyzji. Dokumenty te nie budziły sporu co do formy i prawdziwości, dlatego zasługują na walor wiarygodności. Inaczej natomiast niż odwołująca Sąd ocenił znaczenie prawne i kwalifikację przedmiotowych umów. Sąd dał wiarę zeznaniom D. S. (2), ponieważ są logiczne, spójne i korespondują z dokumentacją zgromadzoną przez organ rentowy w czasie przeprowadzonej kontroli w Przedsiębiorstwie. Sąd Okręgowy odmówił zaś wiarygodności zeznaniom A. S. co do tego, że D. S. (2) nie wykonywał czynności doręczycielskich, bowiem stoją one w rażącej sprzeczności z powołanymi wyżej dowodami. W ocenie Sądu A. S. bezzasadnie deprecjonuje zeznania tego zainteresowanego.

Sąd pierwszej instancji podnosił, że odwołania nie zasługują na uwzględnienie. Zaznaczył, że nazwa umowy ani jej stylistyka, z użyciem terminologii służącej podkreśleniu charakteru umowy jako umowy o dzieło, nie są elementami

decydującymi samodzielnie o rodzaju zobowiązania, w oderwaniu od oceny rzeczywistego przedmiotu tej umowy i sposobu oraz okoliczności jej wykonania. Istotą umowy o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c. jest bowiem osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Umowa o świadczenie usług (zlecenie), w myśl art. 734 § 1 k.c. jest natomiast umową starannego działania, zatem jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą, lecz mogą zmierzać do osiągnięcia rezultatu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 czerwca 2012 roku, III AUa 377/12, LEX nr 1213800; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 stycznia 2013 roku, III AUa 888/12, LEX nr 1271905).

Sąd podkreślił, że zgodnie ze wskazanymi powyżej umowami, zainteresowani K. R., D. M. (1), D. S. (1), D. S. (2), W. Ś., L. S. i L. D. zobowiązali się do wykonania określonych prac związanych z archiwizowaniem list awizo i wydań przesyłek w danym rejonie. Nawet przyjmując, że w ramach zawartych umów, zamawiający wyłącznie udostępnił ich wykonawcom wzór wykazów do wypełnienia w postaci tabel, na podstawie zaś list wydań drukowanych dla doręczycieli przesyłek zliczana i wpisana była ilość doręczonych i niedoręczonych listów, należy stwierdzić, że treścią umów nie był konkretny wynik, lecz wykonanie czynności polegających na uzupełnieniu wykazów danymi liczbowymi. W ocenie Sądu są to zwykłe, powtarzalne czynności, nie noszące indywidualnych cech i nie uzależnione od indywidualnych cech wykonawców. Te rzekome „dzieła” nie mają charakteru jednostkowego.

Sąd Okręgowy zauważył również, że z zeznań D. S. (2) wynika, iż zajmował się on zarówno doręczaniem przesyłek, jak i sporządzaniem list doręczonych przesyłek, co wskazuje, że wykonywał on typowe czynności charakterystyczne dla listonoszy.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że nawet przy przyjęciu, że rzeczywistym przedmiotem analizowanych umów było wyłącznie archiwizowanie listów poprzez wykonywanie wykazów odebranych lub nieodebranych przesyłek i sporządzanie zestawień, w których wykonujący wskazywał ilość przesyłek odebranych przez adresatów oraz ilość odebranych bądź zwróconych listów w danym rejonie, w ocenie Sądu czynności te nie miały charakteru czynności przynoszących konkretny materialny rezultat, podlegający ocenie i ewentualnej odpowiedzialności za wady (art. 637 k.c. – uprawnienia z tytułu rękojmi), lecz w istocie były one realizowane w ramach umów starannego działania, bez wytworzenia rezultatu w znaczeniu materialnym lub niematerialnym. Treścią zobowiązania zainteresowanych nie był bowiem konkretny wynik odpowiadający ustalonym warunkom, lecz wykonanie określonych czynności mających na celu wypełnienie tabel zgodnie z wcześniej opracowanym wzorem. Były to zatem umowy starannego działania, mające charakter umowy o świadczenie usług. To za wykonanie czynności, a nie za osiągnięcie indywidualnego oznaczonego rezultatu, zainteresowani otrzymali wynagrodzenia. Gdyby były to umowy o dzieło, konieczne stałoby się określenie dokładnej ilości oraz jakości, jakiej miałyby odpowiadać zamówienie, tak aby możliwy stał się odbiór dzieła. Tym samym zainteresowani wykonywali typowe umowy o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 k.c.

Sąd Okręgowy podnosił, że dokonując oceny zawartych umów organ rentowy nie naruszył też art. 353¹ k.c., zgodnie z którym strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byleby treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie, ani zasadom współżycia społecznego. To strony przedmiotowych umów, nazywając je umowami o dzieło, sprzeciwily się właściwości i celowi tych stosunków, skoro ich przedmiotem było w istocie wykonanie określonych usług, a nie indywidualnie oznaczonego rezultatu. Sąd stwierdził, że gdy granica między usługami a dziełem jest płynna, to jako kryterium odróżniające uznaje się możliwość poddania umówionego rezultatu sprawdzianowi wad fizycznych. Trudno zaś określić, o jakie wady fizyczne mogłoby chodzić w przypadku „dzieła” w postaci sporządzenia list archiwizacyjnych przesyłek. Tym bardziej, że jak wskazywała wnioskodawczyni w czasie wyjaśnień w trakcie kontroli, nikt nie ponosił konsekwencji za wadliwe wykonanie „dzieła”. Uznać zatem należy, że strony skonstruowały określone sytuacje prawne dla potrzeb uniknięcia obowiązku ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego, a łączące strony zobowiązania były w istocie umowami o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o umowie zlecenia.

W ocenie Sądu pierwszej instancji argumenty podnoszone przez odwołującą są chybione. W sprawach o ustalenie istnienia tytułu ubezpieczenia sąd nie może bowiem poprzestać na akceptacji oświadczeń stron umowy co do tego, jaką miały wolę przy zawieraniu umowy, skoro strony są zainteresowane określoną kwalifikacją prawną tej umowy. W ten

sposób organ orzekający uchylałby się od rzetelnej kontroli decyzji poddanej pod osąd. Ustawodawca wyposażył organ rentowy w uprawnienie do prowadzenia postępowania administracyjnego w przedmiocie prawidłowości zgłoszenia i przebiegu ubezpieczeń społecznych - art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku poz. 1778), co sprowadza się do badania rzeczywistej treści tytułu podlegania tym ubezpieczeniom. Zatem „podporządkowanie się” w procesie odwoławczym interesowi stron umowy, w oderwaniu od rzeczywistej treści badanego stosunku prawnego, byłoby nie do zaakceptowania.

Wobec powyższego Sąd uznał, że sporne umowy zawarte formalnie jako umowy o dzieło, były w istocie umowami o świadczenie określonych usług. Umowy takie stanowią natomiast tytuł do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym na podstawie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz do ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku poz. 1793 ze zm.). Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 w związku z art. 13 pkt 2 ustawy systemowej, osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy. Osoby te podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w tych samych ramach, z mocy art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. „e” w związku z art. 69 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Przyjęcie, że strony łączyły umowy o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.), skutkuje uznaniem, że usługodawcy podlegali obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu.

W konsekwencji za prawidłową Sąd uznał również zaskarżoną decyzję organu rentowego stwierdzającą, że odwołująca jako płatnik składek, zobowiązana jest do opłacania składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w okresach wskazanych w tej decyzji. Zgodnie bowiem z art. 9 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 1256), pracodawca jest obowiązany opłacać składki za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Natomiast z treści art. 10 tej ustawy wynika, że pracownikiem, o którym mowa w art. 9, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa, pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą albo wykonuje pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym, stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Zdaniem Sądu Okręgowego nie ulega więc wątpliwości, że odwołująca zobowiązana jest do opłacania składek za zainteresowanych D. M. (1), K. R., D. S. (1), D. S. (2) i W. Ś. na FGŚP na mocy powołanych wyżej przepisów. W przypadku zaś L. D. i L. S. zostały wydane decyzje NFZ ustalające, że podlegali oni obowiązkowym ubezpieczeniom zdrowotnym w okresach i z tytułu wykonywania umów o świadczenie usług dla PHU (...). Decyzje te stały się prawomocne w dniu 26 stycznia 2016 r. W związku z powyższym, na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, organ rentowy prawidłowo ustalił składki na ubezpieczenie zdrowotne za w/w okresy.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że zaskarżone decyzje ZUS są prawidłowe i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania wnioskodawczyni.

Apelację od przedmiotowego orzeczenia złożyła A. S. zaskarżając wyrok w punkcie 1 oddalającym złożone odwołania i zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 627 k.c. i 734 k.c., 750 k.c. w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1 i 3 oraz art. 13 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich błędną subsumpcję i wadliwe przyjęcie, że umowy łączące PHU (...) z D. M. (1), K. R., D. S. (1), D. S. (2), W. Ś., L. D. i L. S. nosiły cechy umowy o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, podczas gdy w istocie były umowami o dzieło;
2. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę dowodów i przyjęcie, że rezultatem umowy o dzieło nie może być osiągnięcie konkretnego rezultatu w postaci wykonania wykazów archiwizowanych list awizo (list wydań przesyłek pocztowych) uwidocznionych w sporządzonej dokumentacji.

W uzasadnieniu apelująca podnosiła, że o tym, czy dana umowa jest dziełem decyduje występowanie sprawdzalnego efektu w postaci rezultatu oraz utrwalenie tego rezultatu (np. w postaci wydruku) umożliwiające jego weryfikację. W realiach niniejszej sprawy utrwalenie to nastąpiło w postaci materialnej jako lista/wykaz odebranych bądź nieodebranych przesyłek awizo. Z zapisów umowy wynika, że wskazuje ona na określony rezultat, tj. przedstawienie dzieła w postaci faktycznego wykonania pewnych czynności zakończonego obligatoryjnym stworzeniem dokumentacji z nich – listy/wykazy, a nie samo wykonanie pracy. Przedmiot analizowanych umów został przy tym szczegółowo, jasno i wyczerpująco określony z wyszczególnieniem cech końcowego efektu, co należy uznać za charakterystyczne dla umowy o dzieło. Ponadto czynności wykonywane przez zainteresowanych nie podlegały nadzorowi płatnika składek i oparte były na wymaganiu osobistego świadczenia pracy. Wykonanie określonych dzieł związane było przy tym z procesem pracy o możliwym do wskazania momencie początkowym i końcowym, którego celem było osiągnięcie rezultatu.

Wskazując na powyższe zarzuty i okoliczności wnioskodawczyni domagała się zmiany zaskarżonego wyroku i ustalenia, że osoby objęte skarżonymi decyzjami ZUS wykonywały pracę na rzecz PHU (...) na podstawie umów o dzieło i z tego tytułu nie podlegały obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, co w konsekwencji skutkuje brakiem przesłanek dla istnienia obowiązku zgłoszenia ich do w/w ubezpieczeń oraz odprowadzenia należnych z tego tytułu składek emerytalnych, rentowych, wypadkowych, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Jako żądanie ewentualne apelująca wskazała uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest niezasadna i dlatego podlega oddaleniu.

Na wstępie podkreślić należy, iż Sąd drugiej instancji uznał za konieczne uzupełnienie postępowania dowodowego w niniejszej sprawie poprzez dodatkowe przesłuchanie wnioskodawczyni w trybie art. 299 k.p.c. w zw. z art. 304 k.p.c. na okoliczność wykonywania spornych umów z zainteresowanymi oraz aktualnej sytuacji życiowej i finansowej A. S.. Z zeznań strony złożonych na rozprawie w dniu 21 marca 2019 r. nie wynikały jednak żadne nowe okoliczności pozwalające na dokonanie odmiennych ustaleń faktycznych niż te poczynione przez Sąd Okręgowy.

Sąd drugiej instancji podzielił zatem w pełni zarówno ustalenia faktyczne, jak i rozważania prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, jeżeli uzasadnienie orzeczenia pierwszoinstancyjnego, sporządzonego zgodnie z wymaganiami art. 328 § 2 k.p.c., spotyka się z pełną akceptacją sądu drugiej instancji to wystarczy, że da on temu wyraz w treści uzasadnienia swego orzeczenia, bez powtarzania szczegółowych ustaleń faktycznych i wnioskowań prawniczych zawartych w motywach zaskarżonego orzeczenia.

Podkreślić należy, iż apelacja zawiera wprawdzie zarówno zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c., jak i naruszenia przepisów prawa materialnego, jednakże z treści samych zarzutów oraz uzasadnienia złożonego środka odwoławczego wynika, że odwołująca kwestionuje przyjęcie przez Sąd Okręgowy, iż sporne umowy były umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Dokonanie takich ustaleń nie jest zaś konsekwencją niewłaściwie przeprowadzonej oceny dowodów, ale elementem rozważań prawnych i subsumpcji ustalonego stanu faktycznego pod normę prawną wyinterpretowaną w procesie wykładni prawa. Powoływanie się w tym zakresie na uchybienie przez Sąd pierwszej instancji przepisom postępowania cywilnego jest zatem nietrafne. Apelująca nie wskazuje bowiem, które ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji nie odpowiadają prawdzie, ani którym dowodom zebranych w sprawie Sąd niesłusznie dał wiarę czy bezpodstawnie pozbawił ich wiarygodności. Przypisuje natomiast inne znaczenie prawne treści zawartych umów uznając je za potwierdzające swoje stanowisko w sprawie. W takiej sytuacji zarzut naruszenia prawa procesowego w postaci art. 233 § 1 k.p.c. musi być uznany za chybiony.

Względem kwalifikacji prawnej spornych umów łączących wnioskodawczynię z zainteresowanymi należy uznać, iż została ona dokonana prawidłowo. Sąd pierwszej instancji trafnie ustalił, że były to umowy o świadczenie usług a nie umowy o dzieło.

Podkreślić należy, iż w świetle 6 ust. 1 pkt 4 i art. 13 pkt 2 art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r., Nr 205 poz.1585 ze zm.) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług co do zasady podlegają ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym i wypadkowym. Nie są objęci obowiązkiem ubezpieczenia społecznego wykonawcy umowy o dzieło. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, do którego ustawowych obowiązków należy stwierdzanie podlegania ubezpieczeniu społecznemu, może niezależnie od tego, jaka jest nazwa umowy, badać rzeczywisty charakter tytułu ubezpieczenia i w razie poczynienia stosownych ustaleń wydać decyzję o objęciu określonego podmiotu takim ubezpieczeniem.

W tym miejscu należy zauważyć, że w art. 627 k.c. nie zdefiniowano dzieła, podając jedynie, że jego wykonanie stanowi przedmiot zobowiązania wykonawcy, za które przysługuje wynagrodzenie. Z uwag poczynionych przez Sąd Okręgowy w zakresie cech konstytutywnych umowy o dzieło należy szczególnie podkreślić, iż dzieło charakteryzuje samoistność rezultatu tj. niezależność od działania oraz osoby twórcy, co powoduje, że z chwilą jego ukończenia dzieło staje się autonomiczną wartością w obrocie. Może być też poddane sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2000 r., IV KKN 152/00, OSNC 2001 Nr 4, poz. 63). Sprawdzian taki jest zaś niemożliwy do przeprowadzenia, jeśli strony nie określiły w umowie cech i parametrów indywidualizujących dzieło. Umowa o dzieło stanowi przy tym zobowiązanie do świadczenia jednorazowego po obu stronach tego stosunku zobowiązaniowego. Stosunek prawny wynikający z umowy o dzieło nie ma charakteru zobowiązania trwałego. Nie może zatem polegać na wykonywaniu szeregu podobnych czynności powtarzających się w określonych jednostkach czasu. Przedmiotem umowy o dzieło jest doprowadzenie do weryfikowalnego i jednorazowego rezultatu, zdefiniowanego przez zamawiającego w momencie zawierania umowy. Dzieło jest wytworem, który w momencie zawierania umowy nie istnieje, jednak jest w niej z góry przewidziany i określony w sposób wskazujący na jego indywidualne cechy. Brak kryteriów określających pożądany przez zamawiającego wynik (wytwór) umowy prowadzi do wniosku, że przedmiotem zainteresowania zamawiającego jest wykonanie określonych czynności, a nie ich rezultat. Celem umowy o dzieło jest bowiem osiągnięcie wskazanego w niej rezultatu, a nie czynność, która przy zachowaniu należytej staranności ma do tego rezultatu doprowadzić.

Opisanych powyżej cech nie posiadały umowy stanowiące przedmiot analizy w niniejszej sprawie. Umowy te były wprawdzie zawierane zasadniczo na czas określony, jednak wielokrotność oraz tożsamość prostych czynności podejmowanych w ramach poszczególnych umów wskazywały na ich niezindywidualizowany charakter. Nie sposób przy tym przyjąć, aby rezultat podejmowanych przez zainteresowanych czynności polegających na wypełnianiu wykazów przesyłek doręczonych czy też niedoręczonych, a w przypadku D. S. (2) również dostarczaniu listów i przesyłek do ich adresatów stanowił wartość autonomiczną w obrocie. Jednocześnie wynagrodzenie przysługiwało za sam fakt wykonywania czynności. Była to zatem umowa starannego działania, jaką jest umowa o świadczenie usług.

Skoro zaś strony łączyły umowy o świadczenie usług Sąd Okręgowy słusznie oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji ZUS uznając, że w świetle 6 ust. 1 pkt 4 i art. 13 pkt 2 art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r., Nr 205 poz.1585 ze zm.) zainteresowani w spornych okresach podlegają ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym i wypadkowym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu z mocy art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. „e” w zw. z art. 69 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku poz. 1793 ze zm.) i ustalił podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia. W tej sytuacji prawidłowo Sąd pierwszej instancji rozstrzygnął również w przedmiocie odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego stwierdzającej, że odwołująca jako płatnik składek, zobowiązana jest do opłacania składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w okresach wskazanych w tej decyzji (art. 9 i 10 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 1256). Zasadne są również rozstrzygnięcia dotyczące odwołań od

decyzji ustalających składki na ubezpieczenia zdrowotne L. D. i L. S.. Jak słusznie zauważył bowiem Sąd Okręgowy zostały wydane prawomocne decyzje NFZ ustalające, że podlegali oni obowiązkowym ubezpieczeniom zdrowotnym w okresach i z tytułu wykonywania umów o świadczenie usług dla PHU (...) (art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Zaskarżone orzeczenie należało zatem uznać za prawidłowe, a zarzuty podniesione przez apelującą za chybione.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w wyroku. Na zasadzie art. 102 k.p.c. Sąd drugiej instancji nie obciążył wnioskodawczyni kosztami postępowania apelacyjnego uznając, iż zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w powołanym przepisie. W ocenie Sądu Apelacyjnego odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik procesu uzasadnia sytuacja materialna, rodzinna i zdrowotna odwołującej, na której ciążyą wysokie zobowiązania finansowe będące konsekwencją prowadzonej kilka lat temu działalności gospodarczej. A. S. nie ma własnego majątku, mieszka z rodzicami i przeszła trudne leczenie depresji. Zdaniem Sądu Apelacyjnego okoliczności te uzasadniają zastosowanie zasady słuszności w kwestii orzekania o kosztach postępowania drugoinstancyjnego.